

usaglig forskelsbehandling mellem erhvervsvirksomheder.

Det fremgår af cirkulæret til de nugældende anpartsregler, at reglerens anvendelse forudsætter, at der er tale om erhvervsmæssig virksomhed. I det omfang virksomheden ikke drives på tiltrækkelig professionel måde med et rimeligt økonomisk udbytte, har man som hidtil kunnet nægte fradrag for afskrivninger og driftsomkostninger i anden indkomst efter de almindelige skattemæssige regler om hobbyvirksomhed.

Med bemærkningerne til dispensationspraksis gennemfører man imidlertid ikke en sondring mellem de udlejningsvirksomheder, der under hensyntagen til intensitet og økonomisk udbytte, må karakteriseres som erhvervsmæssige og de virksomheder, der alene kan karakteriseres som hobbyvirksomheder. Bemærkningerne til dispensationsbestemmelsen lægger dermed op til, at man på usagligt grundlag forskelsbehandler erhvervsmæssige virksomheder ud fra den aktivitet, de udøver. Dispensation gives således ikke på grundlag af en saglig vurdering af virksomhedens driftsøkonomi eller skattemæssige forhold, men alene på grundlag af en objektiv konstatering af virksomhedens art.

Der er således grundlag for at give dispensation for virksomheder, der formidler udlejning af biler, medens der ikke er mulighed for at

give dispensation for virksomheder, der formidler udlejning af både. Denne forskelsbehandling synes ikke saglig.

Såfremt regeringen vil fastholde dette udgangspunkt, bør man ud fra en almindelig skattemæssig lighedsgrundsætning præcisere selve lovens tekst i stedet for at anføre disse konsekvenser »skjult« i bemærkningerne til lovforslaget.

6. Konklusion

Konklusionen på ovenstående må efter vor opfattelse være enkelte justeringer i det fremsatte lovforslag. Det er vor opfattelse, at der med fordel kan gennemføres en godkendelsesordning, efter hvilken seriøse og beskæftigelsesfremmende projekter kan opnå det blå stempel, medens useriøse skattearbitragearrangementer kan nægtes godkendelse.

Det er endvidere vor opfattelse, at der under alle omstændigheder bør indføres en overgangsregel, hvorefter skatteydere, der i tillid til tidligere lovgivning har disponeret, ikke rammes af indgrebet.

Endelig er det vor opfattelse, at den foreslåede dispensationsbeføjelse bør ændres, således at kriterierne nøje fastlægges i selve loven, og således at der ikke gennemføres en usaglig forskelsbehandling mellem erhvervsvirksomheder.